

Vilja heldur arbeiða

STÓRTÍÐINDINI í Dagblaðnum í gjár vóru, at fólk ikki tímir at arbeiða og at hetta vóru avleiðingarnar av arbeiðsloysisskipanini. Fólk vilja sambært Dagblaðnum heldur hava eina lægri skattafría olmussu-hjálp enn ótrygt arbeiði.

VIT skulu ikki siga, at avgjørt eingin hugsar soleiðis, men tey, ið tað gera, munnu heldur ikki vera tey, sum í vanligari arbeiðsmarknaðartíðum høvdu lagt størsta arbeiði eftir seg, hvar tey so vóru, og samandi við óhugnaliga stóra talið á vaksandi spekulanta-skanum, sum bert hevur eittans endamálið við lívinum, hetta ikki at gjalda skatt og aðrar landsskyldur fyri einhvønn prís, munnu hesi, Dagblaðið kanska heldur seg vita um, verða minni samfelagshóttan.

MEN greitt er, at millum sjálvt so upplýst fólk sum okkara finnast eisini menniskju, sum ikki halda tað vera litisvert at lata onnur bera byrðarnar, hóast tey sjálvi eins væl kundu gjørt tað.

MEN hondina á hjartað, hetta

er kortini ikki ummæli at geva lønmóttakarum okkara sum heild. Hesum, sum í nú so nógv ár nærum einsamallir hava staðið fyrri at útreitt tapini øll av líkum sum ólíkum, sum bæði land, kommunur og privatir fidusmakarar hava komið okkum úti. Gamaní vóru flestu av projektunum, landið var uppií, framd við bestu ætlanum og vónum um, at alternativir vinnumøguleikar skuldu spyrjast burtúr. Nóg góðir gjørdust teir ikki, og um hví eru ymsar meiningar. Men at døma eftir, hvat aðrir nú vænta sær burtúr eitt nú svartkjaftinum, vóru royndirnar langt ífrá burturspiltar. Eisini landskassamissin av hesum tiltøkum bar føroyski lønmóttakarinn við tøgna og tolni.

HANN veit nevniliga, at hann sum samfelagið er skipað, altíð verður at standa við endan og góðtekur tað partvís og eina frægast, tá talan er um hóttarføll av tiltøkum, sum ætlað vóru til at fjølga munandi um arbeiðsplássini. Men hann kann ikki góðtaka at verða so kollektivt hunddálkaður fyri leti, sum Dagblaðið vil gera tað til.

UMBERING Dagblaðsins fyrri álopinum á lønmóttakararnar var hesuferð at geva okkum

ein forsmakk uppá ta vanlukku, sum blaðið og flokkurin heldur tað vera, at vit av álvara stremba ímóti at fáa í lag eina skilagóða arbeiðsloysisskipan. Slíka hava vit ikki, hóast Dagblaðið í greinini umrøður avleiðingarnar, sum um tær vóru elvdar av tilfari skipan íggjgnum longri tíð. Tann styrkur, hesi vanlukku arbeiðsleysu hava fingið, er hvørki meira ella minni enn almenn ol-mussuhjálp og ikki á nakran hátt skyld við eina skilagóða arbeiðsloysisskipan.

SEMJA er millum føroyingar um, at okkara skipan ikki nýtist at líkjast øðrum líknandi skipanum í øllum lutum. Men semja er millum landsstýris-flokkarnar, eisini fólkaflokkinum, at slík føroysk skipan má fáast í lag, jú fyrr jú betur.

VÆL vita vit og allir føroyingar, at hvørki fólk ella land liva leingi av sosialum dýrkandi skipanum. Men er tað nakrantíð brúk fyri hjá tjóð at lívga um landssamanhaldið og kenna sær ábyrgd fyri at øll hóra undan, er tað í vinnuligum mótbúðartíðum sum hesum.

BESTA trygd fyri at sloppið undan misbrúki av eini føroyskari arbeiðsloysisskipan

vildi sjálvsagt verið, at partarnir á arbeiðsmarknaðinum stóðu fyrri henni nærum einsamallir og soleiðis høvdu størsta áhuga í, at hon ikki kom í so ringt orð, sum Dagblaðið longu hevur givið henni. Men her, sum aðrastaðni, hevur viljin til at leggja rygg til figgjargliga, tarnað hesum neyðuga tiltaki. Fyrstir at jatta sjálvsagdan figgingarpert vóru lønmóttakarafeløgini, meðan trekari gekst við arbeiðsgevarunum. Men komið er tibetur so langt, at feløgini saman við landinum hava nú sýnt vilja til at fara undir skipanina.

HIN parturin, arbeiðsávísingin, sum er eins týðandi táttur í málinum, má sumleiðis fáast at virka sum skjótast, og heldur ikki eftir bara útlendskari fyrmynd, eitt nú viðvíkjandi fak- og útbúgvingarmarkum.

VILJA vit hvørjum øðrum væl og vilja vit byrgja fyrri, at heilar samfelagsstættir í Føroyum verða úthongdar sum nassarar og dovin vanlukkuðyr, sum jøðarnir, sosialistar og onnur í Týskalandi á sinni, mugu hesi viðurskipti fáast í »rættlag« sum skjótast.

sosigaley

Dagblaðið um skattin og tollin

Blaðið skriver um minkandi skatta- og tollinntøkurnar og »fegnast« um, hvussu rætt blaðið fekk um útlitini fyri hesum landskassainntøkum og sigur:

Dagblaðið spáddi tann dagin, figgjarglógin varð samtykt, at hallið fór ikki at bliva 300 men 500 mió. kr. Øll tøl higartil benda á, at Dagblaðið fær rætt.

Fyri ein ordans skuld kunnu vit endurtaka orsökina til, at almenna húsarhaldið kemur ikki aftur á beint: Skatta- og tolltrýstið í samfelag-

num drepur arbeidshugin hjá øllum landsins íbúgvum. Tað sýður at landskassanum í øðrum umfari.

Fyrrenn skattur og tollur verða lækkað, gerast undirskott landskassans bert størri og størri fyri hvørt ár, sum gongur.

At lækka skatt og toll fyrri at fáa meira inn av hesum sama, kann tykjast lógið. Tollurin kann »regulera« skatturin kanska partvís, men treytað av, at tað ikki eisini framyvir verða tey somu, sum gjalda skulu alt. Skulu slíkar broytingar umhugsast, skal tann vinna, sum fyrirum fær av hesum, verða avgjørt kappingar-

før. Øllum øðrum hava vit havt ov mikið av — tí er so vorðið sum er.

Misnýta arbeiðsfólk

Um lønareftirstøðurnar hjá arbeiðsfólki sigur Ingeborg Winther, FA-forkvinna, m.a.:

— Tað er einki at ivast í, at arbeiðsgevarar í summum førum royna at gera sær dælt við teirri støðu, sum er í samfelagnum og harvið á arbeiðsmarknaðinum í dag.

Hon visir á, at arbeiðsgevarin veit, at fólk tora illa at gera

vart við seg í dag, sjálvt um tey eru aftur í løn, tí tey bera ótta fyrri at missa arbeiði.

— Tað er hetta, sum skínur íggjgnum allan vegin, og tað er hesa støðu, sum arbeiðsgevarin misnýtir í dag.

5 Men leggur dent á, at skil skal fáast á hesum víðurskiptum og heitir á limirnar um at boða frá øllum tilkum ólkundum.

Er tað nakað, sum útreiðsluliga skal prioriterast, skuldi tað verið lonirnar, men ivaleyst halda ov nógvir arbeiðsgevarar nakað annað. Men vónandi fæst bilbukt við óskilinum.

UMBERING

til Regin av Steinum, lærara við Argja Skúla

Tað harmar okkum, at greinin »Hann náði okkum«, sum skrivað varð í sambandi við varastjórasetanina við Argja skúla, kom í blað okkara seinasta hósdag í prentaða líkinum.

Ætlanin var ongan tíð at prenta greinina undan navgeving av persónum, sum í greinin úttalaðu seg í málinum.

Greinin varð av misgáum kortini prentað. Vit viðganga, at vit hvørki hava rætt ella orsök til at hysa dulnevndari skiving, sum seta kann fólk í

ringt ljós og ásanna tí, at vit her hava mistikið okkum álvarsliga.

Misbrotið er so álvarsligt, at vit í dag hervið veita Regin av Steinum okkara treytaleysu umbering í júst tí blaðteigi, vit annars mangan nýta til atfinningar móti øðrum fyrri ólikinda skiving.

Krisjan Dahl
blaðstjóri